

Sygn. akt V KO 73/20

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **R. S.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 6 października 2020r.,

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania

zakończanego wyrokiem Sądu Okręgowego w J.

z dnia 30 kwietnia 2018r. w sprawie o sygn. akt III K (...),

zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 2 sierpnia 2018r., sygn. akt II AKa (...)

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2018r., sygn. .akt III K (...), Sąd Okręgowy w J. skazał R. S. m.in. za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. na karę łączną 12 lat pozbawienia wolności. Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 2 sierpnia 2018r., sygn. akt II AKa (...), zmienił zaskarżony apelacją wyrok i w konsekwencji wymierzył R. S. karę łączną 10 lat pozbawienia wolności.

We wniosku z dnia 22 czerwca 2020r. (data prezentaty) skazany R. S. domaga się także ustanowienia obrońcy z urzędu celem wznowienia zakończanego postępowania prowadzonego przeciwko niemu o przestępstwo z art. 13 k.k. § 1 k.k.

w zw. z art. 148 § 1 k.k. We wniosku tym skazany zakwestionował prawidłowość ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W myśl art. 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, Nr 1, poz. 5).

W złożonym piśmie skazany nie wykazał istnienia żadnej z podstaw do wznowienia postępowania w sprawie, ograniczając się jedynie do polemiki z ustaleniami faktycznymi w kwestii jego zamiaru, które doprowadziły do skazania go za usiłowanie zbrodni zabójstwa J. P. . Oczywistym jest więc, że intencją skazanego jest wymuszenie kolejnej kontroli odwoławczej w ramach postępowania wznowieniowego, co nie znajduje uzasadnienia w obowiązującym systemie prawnym.

Odnosząc się do pisma skazanego, nadesłanego do Sądu Najwyższego w dniu 22 lipca 2020r. (data prezentaty), w którym R. S. poinformował tut. Sąd, iż w dniu 27 listopada 2018r. złożył do Prokuratury Krajowej zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w związku z procesem w jego sprawie stwierdzić należy,

że podnoszona w nim okoliczność nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiotowym postępowaniu, aż do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia w tej kwestii, bowiem tylko wtedy zostanie spełniona przesłanka do wznowienia postępowania określona w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k.

W tej sytuacji bezcelowym jest wyznaczanie obrońcy z urzędu, skoro skazany nie podał w swoim wniosku jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby być rozpatrywane w kategorii podstaw do wznowienia postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.